

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg.

CANADIENSAREN.

Löp. No 27. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 30 NOVEMBER 1889.

Lösnummer 5 cents. No 11.

Provinser Manitobas Historia.

(forts. fr. for.)

Det finns knappast någon annan sak i världen hvarom de gängse föreställningarna äro så långt från rätta förhållandet, falska och absurda, än de äro angående klimatet i Manitoba. I äldre tider hyste man en riktig fasa därför och vissa delar af den civiliserade världen betrakta ännu i dag Manitoba som ett land hvarst thermometern någon gång stiger — icke faller — till zero. En korrespondent i St. Paul (Minn) Pioneer Press, i en beskrifning om den Canadiska Nordvästern, har eftertryckligt fördrifvit denna inbillning. Han säger:

„De illustrerade tidningarna hafva alltid framställt Canada genom vinteryr, ispalatser, snöskoforeställningar och andra dylika scener, hvilka gjort en anslående effekt, men alla antydande på arktiska regioner och en ytterst hög grad af köld, så att Canada, isynnerhet Manitoba och Nordvästern, är ständigt associerad med frost och snö samt en ytterst sträng vinter. Hvarmot, under sex månader af året längsät Canada Pacific järnvägen från Atlantiska till Stillahavs kusten, gränsarna af denna vidsträckt dominion omfattar millioner acres hvarst artistens stift kan finna oräkneliga ryer af de mest beundransvärda skogspartier och vattenfall, hvilka naturtroget återgifva skulle gifva en mera korrekt bild om Canada klädd i en temperatur af half tropiske värme. Två månader af hvad man i andra landerna skulle kalla uppriskande väder, då hela naturen presenterar en laterna magica af förvillande skönhet, då vägnarna och prärierna prälla i de onväxlande färgerna af naturens visade föremål — en scen som ägat endast kan fullt uppskattas, ty poetens quide, resebeskrifvarens pennan eller målarens pensel äro otillräckliga att skildra, beskrifva och måla den strålände skönhet och de oräkneliga biändade färgkiftarue af den närvarande visande växtligheten. Sedan kommer fyra månader af en verklig vinter, så att regn; snöfall hufvudsakligen om

nätterna klara solens dagar då solens strålar hells välkomna genom en atmosfär af 30 ja ända till 50 grader under zero, hvilken likväl icke middagstider känns så obehagligt kall, ty denna låga temperatur medför en fullkomlig vindstilla, som i förening med frånvaron af all öfverflödighet i den ongifvande atmosfären, gör kölden mycket mindre genomträngande än en dimmig dag i New England i November eller en fuktig dag i Chicago. Utan tvifvel förekomma några dagar under vintern de elementerna äro herrar öfver situationen och att trotsa dem vore att gå emot en säker undergång; men hvar finns ett klimat, och hvar ett land som är året rundt lika behagligt att leva i och icke har sin besvärigheter? Alla länder hafva någonstans någonstans, det finns icke ett fullständigt klimat under solen. Men Manitoba klimat är, öfver alla länder, det mest gynnsamma för om planteringen af den Anglo-Sachsiska rasen och vidmakthållande af den kraftiga fysiken för hvilken denna ras är köld.

Der är en sak, i sammanhang med klimatet, som icke blifvit behörigen uppmärksammas af skriftställare, och likväl är den en stor sten i grundmurerna af en jordbrukande nation, nämligen den att medan i östern värrengen vanligen faller under plöjnings- och såningstiden April och Maj och efterföljas af långa och torra dagar och en bränhet-sol, surrande gräsbojor och fingerslång brädd i Juni och Juli, innaglad i härliga jordklumpar och slutligen böjd till jorden i ett halft förvisnad till stånd, är förhållandet här motsatt, April och Maj äro kalla och Juni varm och fuktig. Detta är hela skillnaden. Intet hinder för arbeten såsom murbruk och ingen skörd i stenbärda jordklumpar. Ut sådet, som blifvit sådt tidigt, grott varm och torr jord och fram-pirar lagom att möta det ljumma regnet i Juni, då plantorna skjuta upp spisar och stanna ej innan de höja sina gyllene huvuden för skördens skinner. Detta enda faktum är värdt millioner. Denna omständighet befast detta lands framtid utom allt tvifvel. Hvad angår tidiga och sena froster, så äro de icke mera vanliga här i Nordvästern än i New York

Californien, Ontario eller England, och att döma af vintern och sommarens beskaffenhet, komma dessa froster att blifva mer och mer sällsynta. Gränserna från den solida vintern till sommaren är kort och skarp; så är och förhållandet från sommar till vinter. Då jordbruket blifver riktigt grundligt, årstiderna bättre förstådda, de läpländta ställen dränerade och arbetet såväl host som vår punkligt och snabbt verkställt, få vi icke mera höra talat om „fusen säd“. Förutom att jorden fryser grundligt, hvarigenom den lättare pulveriseras om våren, bidrager vintern till en lätt samfärd. Det förekommer intet töväder från början af vintern till dess slut, — ej heller blifva de ontliga rötterna utsatta för förstörande Januari töväder, inut snösklack och ganska få snöstormar. De sistnämnda äro ganska sällsynta och cykloner nästan okända; snödrifvorna äro obetydliga i jämförelse med andra länder. Man behöfver icke gunga sig i jordbålor för att undkomma de fortärande stormvinderna (tornado) såsom i Minnesota och Dakota under sommaren; man behöfver icke stanna inomhus vid en storm, annalkande i raddan att gå vilse och frysa till döds i dess förvillande våldsamhet under vintern. I medeltal är snöfallet vanligen ganska ringa och tillan öfver två fot djupt.

Klimatet här, antingen i älskande eller personligt välbefinnande eller jordbruket förhållanden är långt framom det i någon af de östra provinserna. Då färmar och farm-hus hafva blifvit omgifna af träd, hvilka de antagligen blifva i en nära framtid, kommer förhållandet att blifva ännu bättre — för att icke nämna den förbörda skönhet som landskapet derigenom erbjöd.

Jordmänen i detta västliga land är utom allt tvifvel, den fraktbaraste i världen och öfverträffar tillockmed den riktbara Nile-dalen. Och hvad somst kan den vara. Den var aflegd under den för-historiska perioden på botnet af en förborgad inbuds-sjö, hvilken stötade sig i oceanen, genom Hudson Bay, då dess välgorande Mission blifvullbordad. Hvarje efterföljande år har förökats dess felms så att goda gårdar är onödiga och dess afkastning utgör tjugu, fyratio och undantag fall ända till sextio

bushels hårdt hvetet pr Acre, det samma ofta vägnande upp till 65 lbs. pr bushels och ansedt för det bästa i världen. Jordmänen i Manitoba liknar mycket den i vidtberömda Platterdalen i Nebraska, men har större produktionsförmåga och är varaktigare. I åseende till produkt kvaliteten finnes det ingen jämförelse. Professor Tanner, en af de mest framstående jordbrugs auktoriteter i Storbritanien, skriver: „Här är det som världens utmärkste jordmäner stå att finna och vi kunna glädja oss att de äro inom det Britiska riket. Tag, såsom ett exempel på kraften af dess fruktbarhet, det enkla faktum att på Kildonan farmen nära Winnipeg, på hvilket land jag såg växande den femtionde grödan af hvetet, grödor som följde på hvarandra år för år och bibehöll sin fulla afkastning från först till sist, utan att matjorden derigenom forlorat något af sin produktions förmåga. Är ifrån år hade vinterkölden förnyat denna matjord nya lager af fruktbarhet från sina rika förädd och derigenom blifvorden bättre beredd än någonsin för sitt arbete.“

Detta bevisar att Manitoba är Amerikas trädgård, och ett land med tillägg af de Norvstra territorier som förmår att underhålla en folk-mängd af millioner. Och likväl finns det 1,150 acres oupptaget land till hvarje person inom provinsen och 20,000 acres till hvarje individ i territorier. Som landet emellertid hastigt befolkas — ehuru stor den ännu obefolkade arealen är — kommer den inom jämförelsevis få år att betydligt föröka. Allaredan bevisas Manitobas framsteg genom mantals-längderna för åren 1881 och 1886, hvilka visa en utomordentlig tillökning under dessa fem år. År 81 fanns vi endast 2,384,337 acres upptagna, hvaraf 250,416 odlade och 230,264 besädda. Inom fem år hade den upptagna arealen förökats till 4,171,224. acres, den odlade till 751,571 och den besädda till 591,994 — en tillökning af öfver 79,300 och 257 procent. År 1881 utgjorde hvetet afkastningen 1,033,623 bushels; år 1886 utgjorde den 6,711,186 och år 1887 öfver 14,000,000 eller i medeltal trettio bushels pr acre — en afkastning utan sin like i världshisto-

rien — en afkastning tillräckligt stor att försä alla behöfver inom provinsen och desutom lemna ett öfverskott af 12,000,000 bushels för export. En jämförelse emellan svedesafkastningen i Manitoba och Daköta, det förnämsta hvetet-producerande territoriet i Förenta Staterna — skall öfvertyga den tviflande om den större produktionsförmågan hos den Canadiska jordmänen. Daköta, med en folk-mängd af 135,000 hade en hvetet afkastning af 2,830,289 bushels, medan Manitoba, med en folk-mängd af 110,000 (25,000 mindre) hade öfver fem gånger denna kvantitet. Kontrasten blir ännu mera i ögonen fallande, då det blir känt att 90 procent af folk-mängden i Daköta är jordbrukare hvarmot 72 procent i Manitoba. Vid samma-tid och med samma folk-mängd producerade Daköta endast 2,217,000 bushel hafra, 227,000 bushels korn och 664,000 bushels potatis, hvarmot Manitoba med en mycket mindre folk-mängd och mindre procent jordbrukare, skördade öfver 2½ millioner bushels potatis, omkring två millioner bushels korn och öfver sju millioner bushels hafra.

Vi kunna gå vidare och jämföra den årliga afkastningen, per acre af Manitoba med Förenta Staterna. Ifrån hvilken öfverlägsenhet n af den forras jordmä kan lätt skönjas. År 1880 var medelafkastningen pr acre i Förenta Staterna 13.1 bushels; år 1881 endast 10.1; år 1882 13.6; år 1883 11.6; år 1884, 19; år 1885 endast 10.4 bushels. De sistnämnda året var medelafkastningen pr acre i de nedannämnda Staterna, följande: Oregon 15.9, Daköta 12.8, Wisconsin 11.5, Iowa och Nebraska 11.3, Minnesota 11.1, Kansas och Indiana 10.6, Ohio 10.2, Californien 9.4, Illinois 8.5 och Missouri 7.4. Samma år var Manitoba 18.4. — betydligt framom alla sina medfärdare. Denna stora skillnad blir ännu mera i ögonen fallande år 1887, då Daköta medelafkastning steg till 1.6 bushels pr acre och Manitobas till öfver 32 bushels. År 1887 skördade Manitoba mera hvetet än alla de följande Staterna tillsammans undder et föregående året, nämligen: Massachusetts, Connecticut, Wyoming, Nevada, New Hampshire, Mississippi, Arizona, Vermont, Maine, New Mexico, S. Carolina, Idaho, Delaware, Montana, Alabama, Utah, Georgia och Arkansas (forts.).

DE SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)
A Swedish Monthly Journal.
ISSUED AT
WINNIPEG - MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion
of Canada.

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Läsnummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
tresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg - Man.

EMANUEL OHLÉN, REDAKTÖR.

Anmälan.

Den Skandinaviska Canadien-
saren får härmed frambara sitt
tack till landsmännen för den
valvilja den rönt under sin nu
mer än två åriga tillvaro.

Gerna skulle vi önska att ut-
gifva tidningen oftare, men ännu
kan det icke förverkligas. Tid-
ningens innehåll blifver det sam-
ma som hittills, nemligen att ef-
ter bästa förmåga söka behandla
Skandinavernas i Canada politiska,
sociala och religiösa frågor samt
synnerligen förhållandena i Mani-
toba och Nord-vestern. Allmän-
na Skandinaviska, Canadiska och
utländska nyheter, samt medde-
landen om jordbruket komma att
gifvas.

Prenumerationspriset, postporto
inberäknadt, är 50 cents per år.
För samma pris sändes tidningen
portofritt till Sverige, Norge, Dan-
mark och Finland. Tidningen
sändes från nu till den 1ste Ja-
nuarii 1891 till alla prenumera-
nter, som nu insända sin prenu-
merationsafgift \$0.50 för nästkom-
mande år.

Vi öfverlemnade Den Skandina-
viske Canadiensaren till våra
landsmän och landsmäninnor och
hoppas att fortfarande få påräkna
deras vänliga understöd och be-
skydd.

Winnipeg 30de November 1889.
Redaktionen.

Det förestår nu inom Winni-
pegs stad först och främst borg-
mästare och stadsfullmäktige val
den 10de December, samt senare
månaderna icke förr än nästkom-
mande Januarii röstning om nyk-
terhetslagen. Allmänt val till pro-
vins parlamentet kommer icke att
försigra förrän 1891 och till
Dominion parlamentet icke förr
än 1891 på hösten. Under den
tid, som ligger emellan tills parla-
mentsval förestår, hafva Skandi-
naverna god tid att något sätta
sig in i de politiska förhållandena.
Angående förestående val och

röstning är det nödvändigt att
att våra röstberättigade Skandi-
naver göra sig underrättade om
förhållandena samt lägga sina
röster, för hvad de anse vara
bäst och riktigast. Det är viktigt
nog att få en god stadstyrelse
och vi hoppas Skandinaverna
samfält vilja lägga sina röster för
den kandidat till borgmästare, som
har mesta insigter i stadens ange-
lägenheter såväl som för de stads-
fullmäktige kandidater, hvars dug-
lighet och föregående tjänster för
det allmännas bästa gjort sig för-
tjenta af återval. Skulle nykter-
hetslagen inom denna månad
komma till omröstning, hoppas vi,
att Skandinaverna samfält lägga
sina röster för densammans an-
tagande.

Skandinaverna i Winnipeg hafva
en stor del förenat sig med de
Engelska nykterhetsföreningarna,
så tiden synes snart vara inne
att de sloga sig tillsammans och
stiftade en nykterhetsförening för
sig själva. Nykterhetsvänner
finnes det godt om och så-
dana som vilja hjälpa till, men
hvem vill taga första steget?

Nöden i Dakota.

Tjugufem familjer från Dakota söka
hem i Manitoba.

Herr A. D. Campbell, från Glen
field Foster Bounty, Dakota besökte
nyligen Portage la Prairie, Manitoba
och gaf dervid till tidningen „Review“,
sin erfarenhet om Dakota efter mer
än fem års bo-ättning derstädes.
Herr Campbell kom för fem år
sedan till Dakota från Braut County,
Ontario. Hans visit till Manitoba
gällde nu att söka hem för sig sjelf
och tjugufem andra familjer, som äro
gramat med honom i Dakots, som,
liksom han sjelf, hafva fått nog af
landet der och vilja flytta derifrån.
kota hvad det kosta vill. Till min
kännedom sade han, finnes i Ontario
många unga män, som arbeta på
farm och måhända ämnade utvandra
till Dakota, men jag vill varna dem
att icke resa dit. Vi alla gjorde ett
stort mistag då vi flyttade dit och
andra komma lära af våra förluster.
Efter att hafva arbetat der i fem
år och nedlagt alla mina pengar, kan
jag nu icke realisera \$600. Jag skulle
vara tacksam om jag kunde älla min
farm för detta pris vid min åter-
komst. För två år sedan vi hade
en fullkomlig missväxt och „här-
adet“ måste gifva oss utlöde. Sista
året samma sak inträffade och „här-
adet“ måste igen hjälpa oss. Inne-
varande år — igen ingen skörd — men
nu kan icke „häradet“ längre hjälpa
oss, ty det har allredan lärat så
mycket penningar, som de kunna och
hvad vi nu skola taga oss till, endast
Gud vet. Det enda räcka vi hafva
af vår farmning derstädes äro —
skatterna. Vi betala 1½ cents för
hvarje taxerad dollar i skatt till
häradet och 1/5 cents, enligt samma
beräkning i skolskatt. Allting taxeras
inom och utom hus. I goda år, när
det icke är missväxt, bästa medel-
skörden har varit 15 bushels per acre.
Vi bo 30 mil från närmaste afsätt-
ningsort och förra året kunde vi icke
få någonting för vårt smör. När

vi först förde det till bodarne det
betalt sex cents för detsamma men
efteråt kunde vi icke sälja det för
något pris. Vi båda handlandena att
sända det till St Paul och försöka
få hvad de kunde för smöret och
gifva det till oss, men de ville icke
befatta sig med det.

Utländska förhållanden.

Den sista kungakronan på den
vestra kontinenten har fallit. Den
föll då Dom Pedro, den gamle
liberale kejsaren i Brasilien, an-
tog det af den provisoriska re-
publikanska regeringen honom gif-
na tillbudet af 2½ millioner i
aftrade och sedermera \$400,000 i
pension årligen till dess legisla-
turen bestämmer annorlunda. Kej-
saren afreste strax med familj till
Lissabon, Portugal, der han äm-
nar bosätta sig och tillbringa åter-
stoden af sina dagar.

Underrättelsen härom väckte
förvåning öfver hela den civili-
serade världen. De republikanskt
sinnade i alla länder jublade, och
furstar och monarker sågo på hvar-
andra med ängsliga blickar. Att
den sista monarkien i den nya
verlden föll, det var ju ej så
underligt, ty denna kontinent är
republikens hem. Men detta fall
är dock af betydelse för den
gamla världen. Den franska re-
publiken synes ha kommit på fa-
stare basis sedan Boulangers fall,
och republikens eller folkstyrel-
sens vänner i alla länder blicka
hän till den tid, då den ära tro-
nen efter den andra, derborta i
den gamla världen, skall störtas
för att aldrig mer herska och
betunga folken.

Bland dem, som bäst känna till
och förstå situationen och som redan
uttalat sina tankar om saken, är
den bekante spanske politikern
Emilio Castelar. Han var i Paris,
men begaf sig strax derifrån och
för hem, när han fick höra ny-
heten från Brasilien. Innan han
reste uttalade han sig på följande
sätt om situationen i Europa:

„Det förundrar mig icke det
ringaste“, sade han, „att Brasilien
nu ändtligen bestämt sig för re-
publikansk regeringsform. Tvärtom,
det förundrar mig snarare, att
man der ej tagit detta steg förr.
Det är blott några veckor sedan
jag försäkrade en framstående
fransk statsman, att tendensen i
Brasilien gick oemotståndligt i
denna riktning. För en, hvilken
såsom jag satt sig in i situatio-
nen i Sydamerika, har det länge
 varit klart, att de upplysta och
tänkande klasserna derborta så
mycket gynnade republikan, att
hvarje annan regeringsform vore
blott tillfällig. Dom Pedro har
dock alltid försökt att döja detta
för Europa, och det har ock del-
vis lyckats honom. Det är blott
en förvrängning af saken, då man
påstår, att revolutionen i Brasilien
har sin grund i slafvarnes frigif-
velse. Ty det är just de män,
som voro verksamast i kejsar-
dömet omstörtande, hvilka verkade
mest för slafveriets afskaffande
och i båda fallen utförde de blott

folkets önskingar och vilja.

Med afseende på revolutionens
inverkan på Portugal, är det vans-
kligt att uttala någonting be-
stämdt. Jag vågar därför ej för-
utsäga, att det kommer att gå
samma väg med den portugisiska
regeringen, eller att hon kommer
att införa en liberalare politik.
De två nationerna äro dock i
verkligheten samma folk, hafvan-
de samma språk, samma seder och
tendenser, och det kan ej und-
vikas, att Brasiliens steg kommer
att utlösa ett väldigt inflytande
på Portugal. Jag vet också, att
de inflytelserikaste skribenterna
och talarna i Portugal äro starkt
inne för republik.

I Spanien antager jag, att
omedelbara verkan af denna om-
hvalfning i Sydamerika varder
märkbar. Om vi hade en kon-
servativ monarki och en regering,
som vore hatad af folket, blefve
det annorlunda; men den spanska
regeringen närmar sig genom eget
inflytande och af sin egen drift
den punkt, der republikanism fram-
träder såsom en naturlig följd
och med folkets allmänna sam-
tycke. Det finnes ingen orsak,
hvarför man skulle påskynda denna
förändring. Men alla europiska
länder hafva af denna märklige
omhvalfning i Sydamerika orsak
till allvarlig eftertanke. Tank bara!
De vakna upp en vacker dag,
dessa bofälliga återstoder af den
förlitna och föräldrade absolu-
tismen, och finna, att en nation,
nästan lika så stor som de alla
sammanslagna, i ett ögonblick
och utan blodutgjutelse har lagt
kejsardömet åt sidan och antagit
republikansk regeringsform. Märk-
ligt, icke sant? Och man må lika
gerna först som sist erkänna san-
ningen deraf, att människoslätet
inträdt i förnufts tidsålder, och
att folk icke längre låter sig drif-
vas emot folk för att i tusental
slakta hvar andra som vilda djur,
allena för att tillfredställa fåfan-
ga sjelfhershskares infall, hvilka
brösta sig öfver, att Gud gjort
dem till deras herrar och mästare.

Nej, enväldets tid i denna verlds-
del är nu förbi. Jag tror och
fullt och fast, att Europa, innan
50 år förflutit, skall vara re-
publikanskt från den ena ändan till
den andra. Och jag tror ännu
ytterligare, att denna omhvalf-
ning skall genomföras utan några
af kriget fäso, likasom nu i Bra-
silien, och dertill så lätt och na-
turligt som man lägger bort en
gammal rock och tager på en ny,
emedan man tycker om den bät-
tre.

Så talar en spansk statsman
och det just innan han tågar hem
till sitt eget land. Detta kan ske
nu; men hade en person af hans
ståndpunkt, anseende och inflytan-
de talat så, för en mansålder till-
baka i tiden, skulle det varit ett
ett nöje att se, huru han blifvit
emottagen, när han kommit hem.
Tiderna förändra sig och vi med
dem.

WINNIPEG.

Prenumerera för 1890.

Herr W. G. Fonseca är kandidat
för stadsfullmäktig i 5te valdistrik-
tet i Winnipeg. Herr F. har varit
bosatt i Winnipeg sedan 1862 eller
som platsen den tiden kallades Red
River settlementet vid Fort Garry.

Skottarne firade den 29de Novem-
ber sin högtidsdag till minne af Skott-
lands skydsnation — St Andrews.

Julkapp! Den bästa och billigaste
julkapp Ni kan sända till Edra
släktingar och vänner derhemma är
Den Skandinaviska Canadiensaren för
1890. — Kostar endast 50 cents.

Herr Aug. Velander har vunnit
auktion hos Herr J. H. Ashdown.

Hotellvärdarne förtjena goda pen-
ningar denna tiden. Mycket folk
komma in från järnvägarne och stan-
na i staden tills skogsarbetena börja.

(Insändt).

Jeg rejste med Toget kl. 5.
for at tilbringe et Par Dage blandt
Skandinaverne i Keewatin, hvilken By
er beliggende c. 130 engelske Mil
öst for Winnipeg. Jeg ankom dertil
midt paa Natten og det var derfor
ikke uden besvær at jeg i et ravende
Mørke fandt Vejen til et af Byens
Hoteller.

Keewatin, som er en ganske ny
By, har c. 700 Indbyggere, den er
meget smukt beliggende i det den
paa alle Sider omgives af Skov og
Klipper. Fløden „Lake of the woods“
deler Byen i to Dele, paa den ene
Side findes den bekjendte storstedet
Melmølle (den siges at have kostet
en ½ Million dollars att lade bygge)
Tvende Savmøller, Stationen, Post-
huset o. s. v. paa den anden Side
findes selve Byen. Disse to Dele ere
forbundne med en flydende Bro.

— Naar, efter en half Dags søgen
var jeg saa heldig at finde en af de
derboende Skandinaver, og ved hans
hjælp fandt jeg let de andre. Nesten
alle vare de ansette ved Møllen, som
nu for Tiden arbejder paa Dage og
Nat og derfor beskæftiger c. 100 Mand,
ved deres Hjælp blev det mig muligt
at gjøre et Besøg i Møllen og fik
saaledes Lejlighed at beundre de
mangfoldige Maskiner og Apperater
som Kornet maa gaa igjennem for
det bliver til det fine Mel som senere
sendes hele Amerika over. Et Par
Dage gaar ualdertid snart, og saa-
ledes gjorde ogsaa de jeg havde til
min Raadighed, dog fik jeg Tid at
gjøre en Sejltur til Broderbyen Rat
Portage, og beundrede paa Vejen den
storartede Naturskjønhed som overalt
viste sig der, saa jeg kan saa godt
indse at Folk i Flokketal rejser der-
til om Sommeren for at tilbringe
nogle Maaned; thi endnu de ønske
at bade, søke, sejle eller drive; kan
de ikke godt vælge sig et mere pas-
sende Sted.

B.

Nar och Sjerran.

Tio millioner ålar kon-
sumeras årligen i London.

Ostron. Man har beräknat att till England hvarje sommar införskrifvas 40 x 50 millioner ostron.

Ett bolag har bildats i London för att i Kensington uppföra ett torn efter Eiffeltornets mönster. Bolaget har utfäst tvänne pris, ett å 500 och ett å 250 guinéer, för de bästa planerna för ett sådant bygnadsarbete, som skall uppnå en höjd af 1,250 fot. Tårningen står öppen för ingenierer från alla länder.

Ex-kung Milan låter änyo tala om sig. Den wienske „Presse“ meddelar nemligen från Paris, att han förfövat sig derstädes, men nämner icke med hvem. Medan skilsmässan mellan Milan och Natalia stod på dagordningen, talades det visserligen om att han förehade en ny giftermålsplan för framtiden, men svärigen lär det väl nu vara fråga om samma dam.

Afsked från prestembetet har på ansökning utfärdats af Strengnäs domkapitel för komministern i Edsbergs pastorat Sverige, J. A. Kihlstedt från och med den 1 november.

De skäl, som förmått komministern Kihlstedt att begära afsked från prestembetet, äro enligt referat af hans afskedspredikningar i Hackwa och Edsberg, följande:

Nattvardsgångarna. Nattvarden är en mat och en dryck blott för Herrens lärjungar, men hit komma många fritänkare och köttets trälur, hvilka hela lif är ett drickande ur världens usla brunnar. „Jag har“, sade talaren, „sökt förhindra ovärdiga nattvardsgångar genom att hålla de ogudaktiga borta, men oakadt alla bemödanden har det varit mig omöjligt att hålla den ordning vid nattvardsbordet, som är Herrens vilja.“

De ungas konfirmation. Barnen skola vid altarrunden bekänna sin tro samt aflägga heliga och dyra löften, och man besinnar icke att den levande hjerteto, hvarom här är fråga, och det allvarliga sträfvet att vilja tjena Herren, torde finnas hos högst få. Nästan hvarje gång jag stått som ledare för denna handling, har det varit som att löpa genom eld.

Dopet sker ej efter Herrens vilja. Föräldrar, som ej vilja att deras barn skola höra Herren till, föra ändock sina barn hit för att kristna dem. (Denna punkt vidrördes ej i den afskedspredikan, som hölls i Edsberg den 27 okt.)

Statskyrkans väsen. Hon kallar sig (utgifver sig vara) en Kristi kyrka, oakadt det stora flertalet af hennas medlemmar saknar det lif, som af Gud är. Om Paulus skulle skriva till våra församlingars medlemmar, måtte han skule kalla dem „troända och heliga bröder i Kristus“. För visso icke. Vi skule då skämmas, vi skule mena att han skämtade, ja rent af gycklade med

med oss. En församling kan först då kallas en Kristi kyrka, när Guds ande regerar i flertalets hjertan. Statskyrkan kristnar allt, som den får i sina händer. De äktenskap, som ingås, skola kallas kristliga, äfven de, om hvilka man vet, att de ej afslutits i Jesu namn.

Äktenskapen ingås ofta på o-kristliga grunder, ja många börja med synd. Och ändock skall presten vara skyldig att kalla kontrahenterna „Jesu Kristi tjänare“. Kyrkogångsvinnor skola benämnas „Herrens tjänarinnor“. Presten kallar sig „Jesu Kristi tjänare“, äfven om han icke känner gud.

Kungörelseläsning om de mest lumpna saker måste förekomma. Att presten sålunda skall på hvilodagen vara tvungen att införa äbörarnes tankar och sinnen i världen, strax efter sedan han sökt göra allt för att draga deras hjertan uppåt, det är gräsligt. På så sätt komma himmelens foglar och uppåta de korn, som fallit i skrefvorna.

Svensk tändsticksfabrik plundrad af araber. Ångfartyget Marcobrunner, som för någon tid sedan afgick från Hamburg till Indien och som bland annat äfven hade flera hundra kistor tändstickor från Enköpings tändsticksfabrik ombord, har strandat på ett ref i Röda hafvet och blifvit totalt vrak. Besättningen räddades med yttersta svårighet. Lasten, som var assurerad, plundrades af araber och fördes på karavaner till Sudan.

Barnum har, såsom förut meddelats, kommit till London med sin stora cirkus och sitt menageri. Hans cirkus omfattar 384 dresserade hästar och flera hundra vilda djur, af hvilka de fiesta äro dresserade att utföra konststycken. Barnums personal räknar öfver 1,200 medlemmar, deribland flere qvinliga och manliga konstberidare och akrobater, jättar och dvergar, ofvanligt feta och magra personer m. fl.

Symaskinens välsignelse. Uppfinnaren af symaskinerne, mr. Howe, inhöstade en furstlig förmögenhet på sin uppfinning, nemligen på ett enda år 1,800,000 kronor, och genom dessa maskinernas förbättrande hafva tvänne berömda mekaniker under flere år åtnjutit en inkomst af 2,600,000 kr. Singer förtjente på sin patenterade symaskin en ofantlig förmögenhet. Bouppteckningen efter hans frånfall visade en ren behållning af nära 54 millioner kronor.

Furst Ferdinand af Bulgarien har från Wien begifvit sig tillbaka till Sofia. Med anledning af furstens besök i Wien lemman den dervarande korrespondenten till „Times“ en mycket smickrande bild af den unge herskaren. Hans yttre, så heter det bland annat, har blifvit kraftigare

och manligare och hans fria blick har ett lyckligt uttryck, så att man ser att han är belåten med sitt öde. Han är icke litet stolt öfver, att hans företag, hvilket man förutspått så elaka saker, lyckats så väl som det gjort. Fursten talar redan bulgariska mycket bra och kan ej nog berömma sitt folk.

Tillförseln i England af ägg. Mer än nio och en fjerdedel million ägg blefvo 1888 införda till England, mestadels från Tyskland, Belgien och Frankrike.

General Boulanger har enligt hvad „Berl. Tageblatt“ korrespondent i London erfar, tagit en gagement såsom föreläsare. Han lär nemligen skola göra en föredrags-tournee i Canada och Förenta staterna.

Talrika boskapsdjordar. Nötkreatursjordarna lemna ut det Australasiatiska kolonierna årligen 884,000 djur bestia till nedslagning, och af dessa konsumeras 743,000 inom kolonierna; de öfriga 141,000 exporteras.

Folkminskning. Man har beräknat, att medeltalet af årliga föt minskningen af den indianska folkstocken i Förenta staterna uppnår en siffra af 2,000. Hela antalet, med undantag af dem, hvilka bebo halften Alaska, belöper sig till omkring 245,000.

Enny märklig talmaskin, som skall öfverträffa både fonografen, grafofonen och hvad de allt beta påstås ha blifvit upptunna i Amerika. Den nya uppfinningen kallas fonograf, och dess företeelse består deri, att hvad som talas in i denna upptecknas på ett ark papper, hvilket sedan kan sändas som ett vanligt bref. Äfven i prisbillighet öfverträffar fonografen sina konkurrenter, i det han säljes för 30 kronor.

Dystra utsigter för furst Ferdinand. Från Petersburg telegraferas till Politiken den 4 november: Euligt tillförlidlig uppgift pågår för närvarande lifiga förhandlingar mellan hofven i Berlin och Petersburg, emär den ryska regeringen skall ha förklarat sig villig att — så snart furst Ferdinand blifvit adägnad — erkänna hvilken furste som helst som „fredsligan“ behagar föreslå till Bulgariens tron.

Ett ovanligt djur. Zoologiska trädgården i London har i dagarna kommit i besittning af ett levande exemplar af örözen. Alla försök som man hittills gjort att fånga ett levande exemplar af detta vilda och starka djur, ha misslyckats. Ett exemplar, som kommit i zoologiska trädgårdens ego, är ung tjur, sannolikt ännu ej 2 år gammal. Djuret är en gåfva af guvernören på Malacka, sr. Cecil Smith, som erhållit det till present af sultanen af Phang. På det fartyg, som medförde tjuren, födrades han först med bananer, ananas, fikon och andra läckra frukter, men han vande sig så småningom vid billigare föda.

Winnipeg's torg priser

den 22 November 1889.

Hvete, per bushel	\$ 0.60—\$0.62
Häfre	\$ 0.35—\$0.40
Hvitemjöl, Petents, per sack	\$ 2.70—\$—
Do Strong bakers, do	\$ 2.50—\$—
Do Second bakers, do	\$ 2.00—\$—
Do XXXX, do	\$ 1.50—\$—
Do Superfine, do	\$ 1.25—\$—
Kli, per ton	\$13.00—\$—
Hafremjöl, efter märke	\$ 2.60—\$3.00
Wed, tamrak, per cord	\$ 5.25—\$—
Do Poppel, do	\$ 3.50—\$4.00
Do lönn, do	\$ 6.50—\$7.00
Do ek, do	\$ 6.00—\$6.50
Hö, per ton	\$ 5.00—\$9.00
Halm, per lass	\$ 3.00—\$—
Ägg, färsk, per dussin	\$ 0.25—\$—
Smör, mejeri, per pound	\$ 0.18—\$0.20
Fläsk, do	\$ 0.064—\$—
Kalkkött, do	\$ 0.05—\$0.064
Färkött, do	\$ 0.08—\$—
Beef, do	\$ 0.04—\$0.05
Potatis, per bushel	\$ 0.65—\$0.70
Mörötter, do	\$ 0.60—\$—
Lök, do	\$ 1.50—\$—

C. H. ROBINSON

rekommanderar sig hos den skandinaviska allmänheten med ett första klassens

Hyrkusverk.

22 och 24, Jemina Str. WINNIPEG — — — — — MAN. Telefonförbindelse.

När ni behöfver

Skodon och Stoflar

Till billiga priser, gå till **JAMES RYAN.** 739 MAIN STREET

(nära järnvägsstationen.) WINNIPEG — — — — — MAN.

OBS. Tio procent billigare för emigranter.

GEO. H. CAMPBELL.

JERNVÄGSSTATIONEN & 471 MAIN ST.

Winnipeg — — — — — Man.

Rekommanderar sig hos skandinaverna för biljetter till billigaste priser.

GENERAL AGENT FÖR

Allan-, Dominion- och Beaver-LINIERNÄ

Biljetter säljes till och från Winnipeg och följande platser: Stockholm Göteborg Malmö, Köpenhamn, Esbjerg, Kristianis, Stavanger, Bergen, Kristiansand och Trondhjem.

Biljetter säljes af mig billigare än hos någon annan. När ni ämnar sända efter edra vänner i gamla landet, hänvänd eder till mig för biljetter och upplysningar. Tidtabeller och seglingslistor etc lemnas fritt till hvar och en, som muntligen eller skriftligen hänvänder sig till kontoret.

Pennningar emottagas för försändning till Sverige, Norge och Danmark utan afgift. Bref med förfrågningar på svenska, norska eller ryska besvaras med omgående på samma språk.

SEGLINGSLISTA.

ALLANLINIEN.			
Ångare.	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax
Parisian	12 Nov. 89	12 Dec. 89	14 Dec. 89
Polynesian	5 Dec. ..	26	28
Circassian	12	2 Jan. 90	4 Jan. 90.
Sardinian	19	9	11

DOMINIONLINIEN.			
Ångare	Från Mon real	Från Quebec	
Sarnia	14 Nov. 89	5 Dec. 89	7 Dec. 89.
Oregon	28	19	21

BEAVER LINIEN.			
Från Liverpool	Ångare	Från Boston	Från New York
14 Nov. 89	Lake Superior	4 Dec. 89	
28	Lake Winnipeg		19 Dec. 89
12 Dec. ..	Lake Huron		2 Jan. 90
25	Lake Superior	15 Jan. 90	

Vidare upplysningar meddelas af J. W. Berg, Plum Coulee, Manitoba. John Hallonquist, Bergen, Manitoba. Alex. Stenberg, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa. B. Hallonquist, Oak Lake, Manitoba eller af

Geo. H. Campbell,

GENERAL AGENT

WINNIPEG.

Bazar och tefest i Skandinaviska kyrkan. Skandinaviska Missionsförsamlingen i Winnipeg hade torsdagen den 21ste November sin halfårliga tefest och bazar. Festen var mycket talrikt besökt och bland de närvarande voro icke så få Engelska damer och herrar. Te och kaffe serverades från klockan 7—9 e. m. och damerna, som hade hand om serveringen, hade all heder af det utmärkte sätt hvar på den skötes såväl som af alla de rariteter af bakverk som fans att tillgå och hvaraf alla lito sig väl smaka. Efteråt kallade församlingens ordförande, Herr M. P. Peterson, de församlade tillsammans, hvarefter, sedan en hymn afsjungs, flere talare uppträdde. Pastor Hugh Pedley, från Congregational kyrkan, talade om det goda förhållande som rådde mellan den Skandinaviska församlingen medlemmar och dess Pastor och gratulerade församlingen till dess goda framgång. Derefter uppträdde Pastor Joseph Hogg, från Presbyterianska kyrkan, som i humoristiska ordlag refererade till Pastor A. F. Johnson's ungdomsständ och uppmanade honom att skaffa sig en lästare häft innan det blef för sent. Herr Alfred Pearson, kandidat för borgmästare sysslan i Winnipeg, talade i väl valda ordalag till de församlade samt complimenterade den Skandinaviska nationen en som en af de bästa, hvarefter detta vidsträckt land kunde befolkas. Herr Pearson's tal emottogs mycket väl till alla delar och de kraftiga uppläderna vittnade om att Herr Pearson kan påräkna Skandinavernas röster på valdagen den 10de December.

Herr D. D. Aikin uppträdde derefter och i ett kort men godt tal yttrade, att han, som byggmästare, hoppades snart skulle få order att tillbygga kyrkan, som ju i alla afseenden redan befans vara för liten.

Skandinavernas gamla vän, Svensken C. D. Anderson yttrade några förbindliga ord, hvarefter Pastor Johnson, på svenska, höll ett kort tal samt lön.

Auktionen vidtog hvarefter på de många artiklar som blifvit förfärdigade af fruntimmers sällskapet. Pastor Johnson tjänstgjorde som auktionist, hvilket uppdrag han fyllde utmärkt. Auktionen inbringade något öfver \$130.00.

Herr Aug. Velander, församlingens nya organist, utförde flere musikstycker under aftonen på den nya orgel som inköpts.

En svensk från Hallock, Minnesota, vid namn Lars Arnsen, dog af gasor i förra veckan på sitt rum i Grand Union Hotel, Winnipeg. En af städerskorna fann på morgonen gas utströmma från hans rum och vid undersökningen befans, att han icke förställt bättre

utan blåst ut gasen i stället för att nedskruva den. Läkare, som genast tillstadeskommo, gjorde allt, hvad som kunde göras, för att återkalla honom till lif, men förgafves.

Miss Mary Larson har lemnat Winnipeg och för närmaste framtiden nedslagit sina popålar i Saint Rosa, Californien.

Herr John A. Anderson afreste den 15de November, med sällskap, till Sverige för att återkomma nästkommande vår.

Under förra delen af månaden besökte Herr J. E. Forslund tyska kolonierna vid Dunmore, N. W. T. Herr F. har vunnit anställning vid Canada Pacific Jernvägens Land Department i Winnipeg och kommer att handhafva dess tyska emigrations- och koloniseringsarbete.

Tyska Emigrationen till Nord Western under innevarande år har antagit mycket stora proportioner. Den öfvergår all annan emigration, men undantag af den från östra Canada. Dertil kommer att alla största delen af tyskarne hafva haft tillräckligt kapital så att de genast upptagit land och börjat egna sig åt jordbruk.

Skandinaviska emigrationen till Manitoba och Nord Western Canada för året kan anses hafva upphört. Högst få inkomna nu mera och under December månad blir det antagligen icke större.

En dotter till Fru och Herr Henry Jacobsen föddes den 2dra November.

Borgmästare och stadsfullmäktige val försiggår i Winnipeg den 10de nästkommande December. Nuvarande borgmästaren, Herr Thomas Ryan, har undanbedt sig återval. Kandidater för sysslan för nästkommande år äro Herrar Alfred Pearson och Medicine Doktor J. H. O'Donnell. Som bekant väljes en stadsfullmäktig för hvardera af staden sex distrikt hvarje år. De flesta af stadsfullmäktige för detta år söka återval för 1890. Borgmästare (Mayor) erhåller omkring \$1000 i årlig lön, men stadsfullmäktig (Alderman) åtnjuter ingen ersättning.

Arbetsförhållandena under November månad, hafva icke varit vidare goda. Ännu pågår på en del platser arbetena på de nya jernvägarna, men en del hafva upphört, hvadan många arbetare hafva kommit till staden. Första dagarna i December månad väntas allt skogsarbete börja. Lönerna blifva omkring \$26.00 per månad och kost. Under senare delen af månaden fans något arbete, för än 40 män, att tillgå på C. P. Ry mellan Winnipeg—Port Arthur. Mest efterfrågades stenarbetare, som erhöles \$1.50 per dag. Lönerna för farmarbetare hafva

under vintern nedgått till omkring \$10.00 per månad.

Banmästar C. J. Panser har fått sitt distrikt utvidgat och har nu också fått Emerson, Selkirk och Stonewall lanorna under sin uppsigt. Banmästar Ole Johnson har nu fått hela jernvägen från Winnipeg till Deloraine under sitt kontroll. Det bevisar att våra Skandinaviska banmästare icke blott förstå sin sak väl utan också att sköta sina respektive distrikt till sina förmåns fulla belåtenhet. Heder åt våra landsmän!

Vi nämnde i föregående nummer af denna tidning att Pastor S. Ryding ämnade bosätta sig i Winnipeg. Det förmåles nu att pastor Ryding icke kommer tillbaka, men att Augustaha Synoden ämnar sända en annan man i hans ställe.

B. O. S. Crews vid Kemnay trodde säkert att de varit mycket qvicka, då de insände sin önskan till "Siftings". Hvari bestod qvickheten? Antagligen förstå de den icke själva.

SKANDINAVISKA KYRKAN.

18 Catharine st., Winnipeg, Man.

Gudstjänster:
Tisdagar kl. 8 e. m.
Fredagar kl. 8 e. m.
Söndagar kl. 11 f. m. och 7 e. m.
Söndagskola hvarje Söndags e. m. kl. 3.

SAMMANTRÄDEN.

Skandinaviska fruntimmers sällskapet sammanträder till arbete hvarje Torsdags e. m. kl. 2.

Skandinaviska missionsförsamlingens medlemmar sammanträda första Tisdagen i hvarje månad och dess söndagskolstyrelse första Torsdagen hvar tredje månad.

Kapitalister, Nybyggare och EMIGRANTER

erhålla fullständiga upplysningar kostnadsfritt, om Manitoba och Nordvestra Canada vid muntlig eller skriftlig förfrågan af

L. A. HAMILTON,
Land Com. Can. Pacific Jernvägen Winnipeg, Manitoba.

OBS! Skandinaviska bref besvaras på samma språk. Böcker och kartor sändas fritt.

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer tom 8 och 26, äro öppna för „homestead" och „pre-emption".

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen på närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla, är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han efter ansökan till justitieministern i Ottawa eller till Dominion Land Commission i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förrätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homesteads skyldigheter fullgöras på trenne sätt.

1.) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år, vid förlust af sin rättighet till landet.

2.) Bosättning under tre år inom 2 mil från „homestead" kvartsektionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlöpp från inskrifningsdagen. Derefter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

3.) En nybyggare må vara bosatt hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han plöja 5 acres och under det andra år es sågda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvenom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlöpp från inskrifningsdagen. Derefter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT.

kan göras hos land-agenten, homesteadinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månader notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans önskan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Ny-användande emigranter erhålla på något af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstemän erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid ansökan af land, som bäst lämpar sig för nybyggaren.

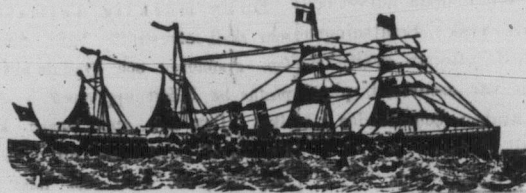
Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen tor de adresseras till

H. H. SMITH.

Dominion Regeringens Landkommissioner.

WINNIPEG - - - - - MAN.

Allanliniens kungliga postångare.

DEN KORTASTE VÄGEN FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA NORD WESTERN OCH BRITISK COLUMBIA.

Den kortaste vägen från Europa till Canada, Manitoba, Nord Western och Britisk Columbia. Dessa ångare äro de störste, snabbaste och mest komfortabla bland oceanpassagerare-ångarfartygen. De äro starkt byggda samt indelade i ser väntade och eldria afdelningar. Söngbeqvämigheterna äro oöfverträffliga. Ett begränsadt antal försalingspassagerare medtagas med hvarje ångare och för dessa passagerare finnas alla nödvändiga beqvämigheter för resan. Särskild uppmärksamhet fästes vid föräckspassagerarnes beqvämighet. De erhålla goda sofrum, väl uppvärmda och ventilerade. Tillräcklig och väl lagad mat serveras af kompaniets uppassare. Qvinnliga uppassare betjena de qvinnliga föräckspassagerarne. Läkarevård och medicin erhållas fritt. Särskilda fördelar erbjuder Allanliniens kompani af passagerare till platser i Canada, Manitoba, Nord Western och Britisk Columbia. Tåg på utmed fartygen vid landningsplatserna och passagerarne kunna fortsätta resan till Western utan besvärigheter, utgifter och tidsförlust af ett forslande genom staden. En särskild konduktör medföljer alla tåg och tillse passagerarnes bästa. Bagaget medföljer samma tåg som passagerarne, derigenom undvikande allt besvär. Nybyggarens saker införas tullfritt, och som hela resan går genom engelsk område, kommer någon förtullning icke vidare i fråga sedan man lemnat Quebec. Canada Pacific jernvägens tåg gå från ocean till ocean på ungefär sex dagar, eller omkring halva tiden mot andra jernvägar, och passagerarne hafva intet vagnombyte emellan Quebec, Montreal till Winnipeg och Britisk Columbia. Särskilt låga priser för emigranter och turister 300 skålpund bagage få fritt medföras och emigranter få fri sofvagn från Montreal, och sådan beqvämighet, som de aldrig förut haft.

Allanliniens Kgl. Postångare

AFGÅ FRÅN LIVERPOOL & GLASGOW HVARJE VECKA TILL CANADA OCH FÖRENTA STATERNA.

Desa väg är den KORTASTE och BILLIGASTE till WESTRA STATERNA och till alla platser i

DOMINION OF CANADA

GENERALAGENTERNA I SKANDINAVIEN ÄRO:

A. Sharpe, Christiania.
M. Sellander, Trondhjem.
J. Martens, Bergen.
J. L. Wathne, Stavanger.
C. F. C. Ullitz, Christiansand.
A. J. Freder, Göteborg.
A. Möller, Köpenhamn.
Anders Anderson, Helsingborg.
Emil Lemcke, Hangö.

Howden & Howden

Advokater och Notari Publici,
Kontor 519 Main Str.,
WINNIPEG - - - - - MAN.